Lietas Nr. 11087107812
Lietas arhīva Nr. K32-0375-13/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 17.oktobrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese I.Apse

ar sekretāri D.Osi, tulci Dz.Liepkalnu,

piedaloties prokurorei A.Briedei,

zvērinātai advokātei R.Brīzei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, 221.[1]panta pirmās daļas. Tiesa

konstatēja

1. /pers. B/ realizēja nelegāli izgatavotu (ražotu) alkoholisko dzērienu, un proti:

2012.gada 12.septembrī ap plkst.18.00 /pers. B/ Rīgā, /adrese/, pārkāpjot Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punktā noteikto, ka Latvijas Republikā aizliegts ražot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt alkoholiskos dzērienus, par kuriem nav samaksāts akcīzes nodoklis vai kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām, nelikumīgi realizēja /pers. C/ vienu 0,5 litri tilpuma polimēra materiāla pudeli bez etiķetes, kas atbilstoši 2012.gada 04.oktobra eksperta atzinumam Nr. 1213498 pildīta ar 490 ml pašizgatavotu alkoholisko dzērienu, kas izgatavots no etilspirta (etilspirta saturs 28,2% pēc tilpuma; 20°C) un ūdens.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 221.[1] pirmajā daļā.**

2. Kā arī, /pers. B/ realizēja nelegāli izgatavotu (ražotu) alkoholisko dzērienu, un proti:

2012.gada 19.oktobrī ap plkst.13.30 /pers.B/ Rīgā, /adrese/, pārkāpjot Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punktā noteikto, ka Latvijas Republikā aizliegts ražot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt alkoholiskos dzērienus, par kuriem nav samaksāts akcīzes nodoklis vai kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām, nelikumīgi realizēja /pers. D/ divas 0,5 litri tilpuma polimēra materiāla pudeles bez etiķetēm, kas atbilstoši 2012.gada 09.novembra eksperta atzinumam Nr.1216143 pildītas ar 500 ml un 190 ml pašizgatavotu alkoholisko dzērienu, kas izgatavots no etilspirta (etilspirta saturs attiecīgi 29,8% un 30,8 % pēc tilpuma; 20°C) un ūdens.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 221.[1] pirmajā daļā.**

3. Kā arī, /pers. B/ realizēja nelegāli izgatavotu (ražotu) alkoholisko dzērienu, un proti:

2012.gada 25.oktobrī ap plkst. 19.00 /pers. B/ Rīgā, /adrese/, pārkāpjot Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta trešās daļas 1.punktā noteikto, ka Latvijas Republikā aizliegts ražot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt alkoholiskos dzērienus, par kuriem nav samaksāts akcīzes nodoklis vai kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām, nelikumīgi realizēja /pers. E/ vienu 0,5 litri tilpuma polimēra materiāla pudeli bez etiķetes, kas atbilstoši 2012.gada 09.novembra eksperta atzinumam Nr.1216143 pildīta ar 500 ml pašizgatavotu alkoholisko dzērienu, kas izgatavots no etilspirta (etilspirta saturs 20,2% pēc tilpuma; 20°C) un ūdens.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 221.[1] pirmajā daļā.**

4. Bez tam, /pers. B/ nodarīja tīšu smagu miesas bojājumu, kas vainīgā neuzmanības dēļ bijis par iemeslu cietušā nāvei, un tieši:

2013.gada 25.martā, ap pulksten 15.30, /pers. B/, būdams alkohola ietekmē, kopā ar faktisko dzīvesbiedri /pers. F/ atradās Rīgā, /adrese/, kur dzīvoja kopā, un savstarpēja strīda laikā dzīvokļa istabā, aiz dusmām pienāca pie /pers. F/ un nolūkā nodarīt miesas bojājumus, tīši iesita viņai ne mazāk kā vienu reizi ar dūri pa vēderu, pēc kā /pers. F/, turot vēderu, saliecās uz priekšu, un /pers. B/, nolūkā turpināt nodarīt /pers. F/ miesas bojājumus, tīši, ar turpat dzīvokļa istabā paņemto nazi, vienu reizi iedūra /pers. F/ pa muguru, no kā viņa nosēdās uz grīdas.

/pers. B/ rīcības rezultātā /pers. F/ nodarīti miesas bojājumi krūšu kurvja apvidū: akls durti-griezts ievainojums krūšu kurvja labajā pusē ar labās plaušas apakšējās daivas, diafragmas labā kupola un aknu labās daivas bojājumiem, ieejas brūce izvietojas uz muguras

labā pusē, nedaudz zem lāpstiņas, brūces kanāls iet no mugurpuses uz priekšpusi. Miesas bojājumi kopumā pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem kā bīstami dzīvībai, starp iegūto traumu un nāves iestāšanos ir cēlonisks sakars, un /pers. B/ neuzmanība ir tiešs /pers. F/ nāves cēlonis.

No akla durti-griezta ievainojuma krūšu kurvja labā pusē ar labās plaušas, diafragmas un aknas bojājumiem, kuru pavadīja masīva asiņošana labās pleiras (1000ml) un vēderplēves (500ml) dobumos, iekšējo orgānu mazasinība un šoka stāvoklis, 2013.gada 25.martā, plkst.20.15, iestājās /pers. F/ nāve.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts **Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā.**

/pers. G/ pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju Ls 454,98, kas sastāv no izdevumiem par bērēm, un morālā kaitējuma kompensāciju Ls 1000 (lietas 53.lapa, 2.sējums).

Lietā iesniegts Juridiskās palīdzības administrācijas lēmums par valsts kompensācijas izmaksu /pers. G/ Ls 800 apmērā, ko Juridiskās palīdzības administrācija lūdz piedzīt no noziedzīgā nodarījuma izdarītāja (lietas 55.-57.lapa, 2.sējums).

/pers. B/ tiesas sēdē savu vainu viņam celtajās apsūdzībās pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, 221.[1]panta pirmās daļas atzina pilnībā, kā arī pilnībā atzina cietušās /pers. G/ materiālā un morālā kaitējuma kompensāciju, atzina Juridiskās palīdzības administrācijas pieteikto kompensācijas piedziņas pieteikumu Ls 800, lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Prokurore, cietusī un aizstāve pievienojās apsūdzētā viedoklim, lūdza pierādījumu pārbaudi lietā neizdarīt.

Tā kā, apsūdzētais /pers. B/ atzina savu vainu visās viņam izvirzītajās apsūdzībās, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgo nodarījumu juridisko kvalifikāciju, apsūdzētais pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantupieņēma lēmumu neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, vienlaicīgi izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tas ir, ka šādu spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Ņemot vērā, ka tiesā netika veikta pierādījumu pārbaude, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta 3.daļasnosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Atzīstot apsūdzētā vainu par pierādītu, nodarījumu kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. B/ pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, 221.[1]panta pirmās daļas ir sodāms.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā /pers. B/ personu raksturojošos datus, noskaidrots, ka viņš agrāk sodīts, pēdējo reizi ar 2013.gada 24.jūlija Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona prokuratūras priekšrakstu sodu pēc Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas ar naudas sodu Ls 600, naudas sods nomaksāts 2012.gada 7.augustā, sodāmība nav dzēsta (lietas 132.-136.lapa, 2.sējums). VSIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centra" Narkoloģiskās un Psihiatriskās palīdzības dienestu uzskaitēs nesastāv (lietas 130.-131.lapa, 2.sējums). No Olaines cietuma izziņas redzams, ka /pers. B/ ārstējies Cietumu slimnīcā ar diagnozi – adaptācijas traucējumi ar depresiju, atkārtoti suicīda mēģinājumi (lietas 121.lapa, 1.sējums). Šķīries, bērni pilngadīgi. No Ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinuma Nr.269/2013 (lietas 186.-192.lapa, 2.sējums) redzams, ka /pers. B/ nozieguma izdarīšanas laikā ar psihisku slimību nav slimojis, bet viņam konstatēta organiska emocionāla labilitāte, personai ar asociālu personības akcentuāciju, atkarības sindroms, kuru dēļ /pers. B/ varējis apzināties savas darbības un tās vadīt inkriminētajā noziegumā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, kas atbilst juridiskam kritērijam – pieskaitāms, nerekomendē piemērot medicīniska rakstura piespiedu līdzekli. /pers. B/ pašreiz ar psihisku slimību neslimo, bet /pers. B/ konstatēta organiska emocionāla labilitāte, personai ar asociālu personības akcentuāciju, atkarības sindroms, pašreiz atturība, bet apstākļos, kas nepieļauj tā lietošanu.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī grozījumus Krimināllikumā, kuri stājās spēkā ar 2013.gada 1.aprīlī.

2013.gada 1.aprīlī stājies spēkā 2012.gada 13.decembra likums „Grozījumi Krimināllikumā", kura pārejas noteikumu 4.punktā noteikts, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas. Savukārt, pārejas noteikumu 5.punktā noteikts, ka personas, kuras līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai izdarījušas noziedzīgus nodarījumus, kas kvalificējami kā noziedzīgu nodarījumu atkārtotība, saucamas pie kriminālatbildības un sodāmas par katru noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā, bez kvalificējošās pazīmes - atkārtotība. Šādos gadījumos, nosakot sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50.pantu pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas, maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par atkārtoti izdarītu noziedzīgu nodarījumu bija paredzēts noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā. Un pārejas noteikumu 6.punktā noteikts, ka ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas sankcijā (likuma redakcija līdz 2013.gada 1.aprīlim) paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz trim gadiem, vai arests, vai piespiedu darbs, vai naudas sods līdz piecdesmit minimālajām mēnešalgām.

Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas sankcijā (likuma redakcija pēc 2013.gada 1.aprīļa) paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam, vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sankcijā (likuma redakcija līdz 2013.gada 1.aprīlim) paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku no trim līdz piecpadsmit gadiem, un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sankcijā (likuma redakcija pēc 2013.gada 1.aprīļa) paredzēts brīvības atņemšanas sods uz

laiku no trim līdz piecpadsmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais pēc Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas izdarīja mazāk smagus noziegumus, savukārt, pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sevišķi smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas atzīšana, izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. punktu apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis ir tas, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12. punktu apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, ir tas, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

No Krimināllikuma 35. un 46.panta jēgas izriet, ka soda mērķis ir panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, un šī mērķa sasniegšanai sodam ir jābūt taisnīgam – atbilstošam nodarījuma smagumam un vainīgā personībai. Nosakot sodu ir jānovērtē ar likumu aizsargātās intereses apdraudējuma raksturs un radītās sekas, vainīgā personība.

Ņemot vērā apsūdzētā personību, to, ka apsūdzētais ir sodīts, pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas izdarījis sevišķi smagu noziegumu, apsūdzētajam sods nosakāms reālas brīvības atņemšanas veidā.

Nosakot konkrētu brīvības atņemšanas termiņu pa katru noziedzīgo nodarījumu tiesa ņem vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, tiesas sēdē pausto nožēlu.

Tiesa uzskata, ka nav nepieciešama ilgstoša /pers. B/ izolācija no sabiedrības, lai pēc iespējas drīzākā laikā viņam dotu iespēju atgriezties brīvībā un laboties, pēc iespējas ātrāk atlīdzināt kaitējuma kompensāciju.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Tiesa, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ņemot vērā, noziedzīgo nodarījumu raksturu, apsūdzētā personību, to, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu apsūdzētais sadarbojies ar procesa virzītāju, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, atzīst par iespējamu piemērot daļējas saskaitīšanas principu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda izciešanas laikā /pers. B/ ieskaitāms apcietinājumā (aizturēšanā) pavadītais laiks no 2012.gada 13.septembra līdz 2012.gada 14.septembrim, (lietas 81., 92, 1.sējums), no 2012.gada 25.oktobra līdz 2012.gada 26.oktobrim (lietas 171., 179.lapa, 1.sējums), un no 2013.gada 3.aprīļa līdz 2013.gada 16.oktobrim (lietas 87.lapa, 2.sējums).

Lai arī Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas soda sankcijā ir paredzēta mantas konfiskācija, tiesa izvērtējot noziedzīgo nodarījumu apstākļus, uzskata, ka mantas konfiskācija apsūdzētajam nav piemērojama.

Nosakot policijas kontroli un tās termiņu, pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, tiesa ņem vērā atbildību pastiprinošos apstākļus.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarēts kriminālprocesa pamatprincips par cietušā tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu. Minētais pamatprincips atbilst „Eiropas Padomes Direktīvas 2004/80 EK (2004.gada 29.aprīlis) par kompensāciju noziegumos cietušajiem" garam. Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarētā pamatprincipa praktisku realizāciju sīki regulē Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā „Ar noziedzīgu nodarījumu radītā kaitējuma atlīdzināšana" ietvertās normas.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā sniegts kompensācijas jēdziens, norādot, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Morālā kaitējuma nodarīšana un pienākums atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu ir sekas personas prettiesiskām, tīšām darbībām vai darbībām aiz neuzmanības, kā rezultātā ir apdraudēta cietušā drošība, veselība un citas vērtības.

Morālais kaitējums nav izsakāms mantiskās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā zaudējumu. Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes. Morālā kaitējuma sekas var kompensēt, bet valsts nav noteikusi konkrētām situācijām atbilstošas konkrētas summas. Lai izvērtētu piespriežamā morālā kaitējuma apmēru, tiesa vadās no tiesu prakses, ievērojot cilvēktiesību principus un ievērojot saprātīguma un taisnīguma principu. Kā jau minēts, tiesu praksē nav precīzu instrumentu cilvēka ciešanu apjoma noteikšanai un tā pārvēršanai naudas izteiksmē. Šī kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta atlīdzība, kura apsūdzētajam jāmaksā cietušajam, lai izlīdzinātu negatīvo ietekmi uz cietušā psihi un likvidētu ar likumpārkāpumu radītās ciešanas.

Izvērtējot pieteikto kaitējuma kompensāciju tiesa atzīst, ka cietušās /pers. G/ pieteiktā kaitējuma kompensācija ir pamatota un apmierināma, jo, kā redzams no lietas materiāliem viņa ir segusi ar /pers. F/ bērēm saistītos izdevumus Ls 454,98 apmērā (lietas 51.-52.lapa, 2.sējums).

Tiesa atzīst, ka /pers. F/ mātei ir tiesības uz atlīdzību, jo viņiem bija tuvas emocionālas saites. Sakarā ar meitas zaudēšanu, nodarīts smags morāls kaitējums, tostarp garīgas ciešanas. Piedzenot morālo kaitējuma kompensāciju, tiesa ņem vērā valsts izmaksāto

kaitējuma kompensāciju Ls 800.

Likuma „Par valsts kompensāciju cietušajam" 7.panta otrās daļas 1.punkts nosaka, ka valsts kompensācija tiek izmaksāta 100% apmērā no maksimālās valsts kompensācijas apmēra, ja iestājusies personas nāve. /pers. B/ izdarījis noziedzīgu nodarījumu pret personas veselību, kas ir pamats valsts kompensācijas pieprasīšanai. Ar 2013.gada 14.jūnija Juridiskās palīdzības administrācijas lēmumu Nr.6-1.1./239 nolemts /pers. G/ izmaksāt valsts kompensāciju Ls 800, kas saskaņā ar minētā likuma 3.[1] panta otro daļu piedzenama par labu valstij no personas, kas atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Tiesas sēdē pēc norīkojuma piedalījās zvērināta advokāte R.Brīze, kurai no valsts līdzekļiem izmaksājami Ls 30 par juridiskās palīdzības sniegšanu apsūdzētajam /pers. B/ tiesā, šī summa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367., 368.pantu valsts labā ir piedzenama no apsūdzētā.

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams Kriminālprocesa likuma 240.panta noteiktajā kārtībā.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, 511.pantu, 512.pantu, 514.pantu, 520.pantu, 527.pantu, 528.pantu un 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 221.[1]panta pirmajā daļā, 125.panta trešajā daļā un sodīt:

- par 2012.gada 12.septembrī ap plkst.18.00 izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem;

- par 2012.gada 19.oktobrī ap plkst.13.30 izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem;

- par 2012.gada 25.oktobrī ap plkst. 19.00 izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem;

- pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, **/pers. B/ galīgo sodu noteikt - brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem, bez mantas konfiskācijas un policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.**

Soda izciešanas termiņu /pers. B/ skaitīt no 2013.gada 17.oktobra.

Soda izciešanas laikā saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu ieskaitīt apcietinājumā (aizturēšanā) pavadīto laiku no 2012.gada 13.septembra līdz 2012.gada 14.septembrim, no 2012.gada 25.oktobra līdz 2012.gada 26.oktobrim, no 2013.gada 3.aprīļa līdz 2013.gada 16.oktobrim.

Drošības līdzekli – apcietinājumu - atstāt līdz spriedums stājas likumīgā spēkā, drošības līdzekli – nodošanu policijas uzraudzībā, kas piemērots apvienotās krimināllietas ietvaros /pers. B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 221.[1]panta pirmās daļas – atcelt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. G/, personas kods /personas kods/, materiālā kaitējuma kompensāciju Ls 454,98 (četri simti piecdesmit četri lati un 98 santīmi), morālā kaitējuma kompensāciju Ls 200 (divi simti latu).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā Ls 800 (astoņi simti latu) kā kompensāciju, kuru Juridiskās palīdzības administrācija izmaksājusi cietušajai /pers. G/.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus Ls 30 (trīdesmit latus) par zvērinātas advokātes R.Brīzes darbu, nosakot 30 dienu termiņu labprātīgai izpildei no nolēmuma spēkā stāšanās.

Lietiskos pierādījumus:

- papīra maisu ar džemperi, zobu protēzi, paklāja fragmentu, divas stikla glāzītes, divas 0,5 l tilpuma plastmasas pudeles, divus asins paraugus, sieviešu krūšturi, sieviešu jaciņu, vīriešu virsjaka, džinsu bikses, smaržu pēdas, kreklu, divus izsmēķus no pelnu trauka, virtuves nazi, tapetes fragmentu, nazi, kas glabājas pie krimināllietas, iznīcināt. Džemperi pelēkā krāsā un kurpes melnā krāsā, kas atgriezti /pers. B/, uzskatīt par atgrieztiem /pers. B/;

- vienu 0,5 litru tilpuma plastmasas pudeli ar šķidrumu, divas 2 litru tukšas pudeles, četrdesmit deviņas 0,5 litru tilpuma tukšas pudeles, vienu 0,7 litru tilpuma tukšu pudeli, vienu 1 litra tilpuma tukšu pudeli, piecpadsmit 5 litru tilpuma tukšas pudeles, piecpadsmit 0,5 litru tilpuma tukšas pudeles, piltuvi, mērkrūzi, divas pierakstu klades, divas 0,5 litru tilpuma pudeles šķidrumu, 0,5 litru tilpuma pudeli ar šķidrumu, divas 5 litru pudeles, kas nodoti glabāšanai VP RRP RCI lietisko pierādījumu glabāšanas kamerā, iznīcināt;

- naudas līdzekļus – Ls 0,85, kas 2012.gada 10.oktobrī ieskaitīti valsts kasē, un Ls 80,05, kas 2012.gada 30.oktobrī ieskaitīti valsts kasē, kas nodoti glabāšanai VP RRP Finanšu vadības birojam, **konfiscēt**;

- divpadsmit cigarešu paciņas bez LR akcīzes markām, sešpadsmit cigaretes divās atvērtās cigarešu paciņās bez LR akcīzes markām, deviņdesmit divas CD matricas, desmit cigarešu paciņas – neatvērtas bez LR akcīzes markām, viena cigarešu paciņu ar 16 cigaretēm bez LR akcīzes markas, kas pievienoti izdalītajam administratīvajam materiālam un nodoti glabāšanai VP RRP RCI

Kārtības policijas nodaļai, uzskatīt par pievienotiem izdalītajam administratīvajam materiālam.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijai tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams 2013.gada 17.oktobrī.

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Apse